

ΔΕΛΦΙΝΕΣ.

DELPHI- NES.

Q Vo me Nereides , salis
Et sæui timidum maris,
Infidi super ardua
Ponti dorsa vocatis?

In quæ faxa perennibus
Spumis squallida ducitis?
In quæ me sacra nescium
Insolentia fertis?

O dulces Heliconides,
O fontis Clarij liquor,
O lauri , ô latices , mea
Quondam cura valete.

A 2

D E L P H I N E S.

Me formosæ alio vocant
Ponti numina NAIADES,
Et vestras mihi gemmeo
Mutant Torque coronas:

Et baccas Adamantibus,
Et roseta Topazijs,
Et myrtos, & amabiles
Auro diuite lauros.

En iam squammiferos mihi
Gens Tritonia PEGASOS,
Qui super liquidi vehent
Ponti cærula, froenant.

Agnosco pecus, & sacros
Neptuni patris alites,
Et simum caput, & leues
Super fulmina pinnas.

Saluete Oceanitudum

O DELPHINES amantium
Nuntij, ô mariſ aureis
Qui regnatis in aulis.

Saluete, & placidum leues
Dorsum subijcite, & bene
Securi, trepidum mari
Toto ferte poetam.

Is vobis sua carmina
Vehendi pretium dabit,
Et vos lucida versibus
Inter astra reponet.

DELPHINIS etiam vetus
Cum cantoribus est amor:
Et vobis lepidi placent
Surdo in æquore cantus.

DELPHINES.

Vos tergo facili pium
Excepistis Arionem:
Cum mortem sibi nauitæ
Minarentur acerbam.

Ibas Lesbon eburneo
Diues pectine, & inclytâ
Partas arte pecunias
Graui naue ferebas.

Iam longe tibi linteâ
Lenes impulerant Noti,
Et felix placido procul
Ibat æquore nauis.

Cum circumstetit, ah feris
Magis perfida fluctibus
Nautarum manus, & minax
Aurum promere iussit,

Aut ferro iugulum dare.

(Dijquorū imperiū est mari,
Talem auertite, dij quibus
Cordi carmina, pestem.)

Quid vates faceret miser,
Et tristi gelidus metu:
Non ego mihi, nauitæ,
Mortem deprecor, inquit.

Hoc tantum liceat, graui
Lyram tangere pectine,
Et prius miseram queri
Breui carmine mortem.

Dixit, & nitidum sacris
Caput frondibus induens,
Argutas eboris fides
Plectro tangere cœpit.

DELPHINES.

Quales purpureus gemit
Cantus dū moritur Cycnus,
Et vitam, simul & sonum
Vno gutture fundit.

Tales ad cytharam senex
Arion cecinit modos,
Et surdos lacrymabili
Mulsit carmine fluctus.

Nec vobis tamen impij
Mentes edomuit feras,
Quin vatēm & cytharā vagas
Impulistiſ in vndas.

At vos cærulei maris
Ciues parcite, parcite
O DELPHINES, & hospiti
Mites este poetæ.

Sed ecce ut placidus iugum
 DELPHIN supposuit seni,
 Ponderique benigniter
 Se subiecit amico.

O sacrum Clario, choris
 Sacrum Castalijs, pecus!
 Vos DELPHINIA scilicet
 Phœbo festa vocatis.

Et DELPHINIVS Atticis
 Diui mensis Apollinis
 Nuncupatur; & arduis
 Forum nobile cauissis.

Hoc primum pauidus stetit,
 Et IVRE, & MERITO, reus
 Fusi sanguinis, ausus est
 Causam dicere Theseus.

DELPHINES.

Ex illo quoties nocens
Factam fassus erit necem,
Sed necem volet innocens
FACTAM IVRE tueri.

Ad DELPHINIA se reus
Rostra fistat, apud pios
DELPHINAS dabitur reo
Inuenire salutem.

Sic & nauifragos mari,
Sic & nauifragos foro,
DELPHINES miserabili
Sæpe à funere seruant.

O rebus dubijs amans
Humani generis pecus!
Vos, cum primitus horrido
Fremit murmure pontus:

Et rixas animo coquunt
 Fratres Æolidæ graues,
 Nautas Hoc AGERE, & probe
 Nauim armare, monetis.

Nam simul tremulis mare
 Crispat fluctibus, & nigram
 Tempestas hyemem ferens,
 Salsis incubat vndis.

DELPHINES super arduos,
 Saltu se volucri ferunt
 Malos ; & dubio leues
 Ludunt æquore pugnas.

Agnoscunt etiam piam
 Nautæ, gens mala, gratiam
 Nec DELPHINIUS vspiam
 Tendunt retia sanctis.

DELPHINES.

Quin si forsitan in cauas
DELPHIN inciderit plagas,
Parcunt: nec dapibus sibi
Foedant ora sacratis.

Quisquis est, temeraria
Qui pisces tetigit manu,
Is esto facer: is graues
Diuum sentiet iras.

Nec vero miser, arduo
Ausit credere se mari:
DELPHINES socij necem
Vlciscentur acerbam.

Namq; aut plurima noxium
Inter millia feligent,
Aut scelestiueham vago
Mergent æquore nauem.

Sed quis Nereidum facros
Scelestus violet greges,
Quorum nota perennibus
Viuet gloria chartis.

Nam nulla aut pelago natat,
Aut solo graditur fera,
Quæ vel ingenio magis,
Magis polleat usu.

DELPHINEM implicitum semel
Nexis cassibus expedi,
Idem non iterum tuas
Cadet cautus in artes.

At vos stagnicolas quibus
Venari Cephalos placet,
Ad prædam socios quater
Inuocate SIMONES.

DELPHINES.

Vobis protinus exciti
DELPHINVM venient greges,
Et crebros caua mugiles
Intra retia cogent.

Quæ gens nescit Ionios,
Et gestos Lybico mari,
Et Græcos, & Iasios
Non audiuit amores?

Forte cum furit igneæ
Atrox hora caniculæ,
Et passim Erigoneïo
Terra finditur æstu.

Ad littus stetit aurea
Formosus puer in coma.
Iam nudat sibi candida,
Membra lactea veste,

Vt puro lauet æquore.

Iam terram fugiens procul
Peritâ fluitantia
Secat marmora dextrâ:

Cum DELPHIN niueum videt
Natantis pueri decus,
Et miratur amabilem
Caſtæ frontis honorem.

Miratur Veneres, ſinu
Quæ ludunt in eburneo.
Et miratur, & æquore
Totus pifcis in ipſo

Ardet. nec mora candidum
Amans ad iuuuenem natat,
Et blando placidè parat
Se ſupponere mento.

DELPHINES.

Certè principio feram
Incautus puer horruit,
Et tutam celeri fuga
Cœpit quærere ripam.

Quo pergis malefanus, &
Amantem fugis insequam?
Non informia te, maris
Sæui monstra, sequuntur.

Sed mitis fera, quam vagi
NEPTVNVS maris arbiter,
Quam falsi virides amant,
Ponti numina, NYMPHÆ.

Siste candide, nec feram
Sperne pulcher amabilem:
Quin admitte leuē, & mari
Tutus lude profundo.

Viden' vt placido sedet
Securus animi puer
In DELPHINE, nec horridi
Pallet murmura Ponti?

Viden' vt liquido procul
Lætus ludit in æquore,
Et beatus amabili
Gaudet pondere DELPHIN?

O amor nouus! ô nouum
O par nobile amantium!
Non est qui male conscos
Vobis turbet amores.

Sed caue puer, ah caue,
Neu incumbe licentius
DELPHINO, latus horridâ
Squallet vndique pinnâ,

DELPHINES.

Quæ lato tibi, ni sapis,
Rumpet ilia vulnere,
Quæ dura, teneros tibi
Morte, rumpet amores.

O sortem nimis asperam!
Infelix nimium puer!
Tali ten' decuit breuem
Vitam claudere fato?

Saltem frigida littori
DELPHIN membra reponito,
Et moesto miserabile
Corpus redde sepulchro.

Vt totum rubeo videt
Foedari mare sanguine;
Et diram pueri necem
Ipso pondere sentit:

Ah dolet miser, & fcelus
Vlcisci parat insolens,
Mori destinat, & pari
Mortem soluere morte.

Ergo remigio citus
Ad ripam celeri volat,
Et mærens lacrymabilem
Terrâ ponit amicum.

Quin & cæruleis salit
Amens fluctibus, & mori
Certus, ad tumulum iacet
Duri victima amoris.

Ex illo volitans Amor,
Hac florem gerit in manu,
Hac DELPHINA, quod imperet
Rex TERRAQUE MARIQUE.

DELPHINES.

Vos Laertiades graui
Descriptos clypeo tulit,
Signum argenteus, Hercul
Fuit nobile, **DELPHIN.**

Quod Taram, quod Ionio
Lapsum Telemachum mari
DELPHINI, & Lacedæmonē
Seruauere Phalanthum.

Vobis Isthmia Doricis
Luduntur sacra curribus,
Seruatique Palæmonis
Dependuntur honores.

Vos & curriculi aureos
Habet carcer Olympici,
Et Flaminius aspero
Sectos marmore Circus.

Vos & Tiberius ferox,
 Et Augustus amabilis,
 Et Vitellius, aureis
 Impressere monetis.

At te quid memorem sacrīs
 Mitem Cœrane piscibus?
 Quos grandi pretio luis,
 Liberōsque remittis.

Sed non hæc tibi, ne time,
 Peribit malè gratia,
 DELPHINI memores bonum
 Gratiāmque rependent.

Nam cum quassa furentibus
 Ad littus Parium Notis,
 Tumētē hauriet hinc & hinc
 Nauis vndique pontum:

11 DELPHINES.

Te sæuo eripient mari,
Et qua Dulichiæ iacet
Zacynthi specus , arduo
Tutum littore sistent.

Quin & Cæranijs dabis
Nomen nobile fluctibus.
Cum vero tibi ferrea
Mortem ruperit hora:

Frequentes aderunt pio
Iusta soluere funeri ,
Et mœstum lacrymabili
Tingent æquore bustum.

Sed quid funereos procul
DELPHINVM video choros,
Et longe lacrymantium
Sonos audio vocum?

Ah letho datus, ô dolor!
Effertur pueris pater:
DELPHINES sua mortuo
Soluunt iusta parenti.

En ut flebile littori
Corpus ad tumulum ferant.
Tu siste, & TENVEMINI
O viator ARENA M.

Hoc tantum. geminos prius
Dentes deme cadaueri:
Cum puer tibi dentiet,
Collo appende, iuuabunt.

Quin rudi corium menor
Tergo detrahe, scilicet
Cum te fors super ardua
Maris terga vocabit,

DELPHINES.

Ex ilio facilem tibi
Vtrem consue tergore:
Quem voles, tibi protinus
Pellet linteal ventus.

Sed tacete loquacia
Vatis carmina, parcite
DELPHINO tenues rudi
Sono rumpere somnos.

Audin' vt patulis procul
Rhonchissat fera naribus,
Et se vel mediā mouet
Inquieta quiete?

Nam DELPHIN male sordido
Stare nescit in otio.
Sed graues simul vt quies
Forte oppressit ocellos:

Summo

Summo se statuit mari,
Et somnum placido capit
Lapsus turbine, dum rudes
Fundo tangat arenas.

Mox lapsu vigil, arduo
Rursum tollitur æquore,
Vt rursum placido cadat
Captus lumina somno.

Nec te cæruleum caput,
Nec te forma, nec asperis
Tergum sentibus horridum,
Nec frons squammea fallat.

Humanos etenim gerunt
Sub squammis animos, fero
Humanas, ita creditur,
Gerunt pectore mentes.

DELPHINES.

Cum Naxon Semelius
Tyrrheno peteret mari,
Nec tantum puerो foret,
Vnde solueret aurum.

Ad Iyram Phrygios, manu
Imbelli cecinit modos,
Et gratus facilem facio
Soluit carmine nedium.

Hoc primum cedinit, quibus
Neptunum iaculis amor
Confixit: quibus abdita
Amphitrita cauernis.

DELPHINES cedimic viæ uH
Amanti Dominos dices:
Et tædas Hymeneio miH
Festas carmine, dixit.

Vix nauæ cupidis sacrum
 Carmen auribus hauserant;
 Cum bacchantur amabili
 Icti pectora Thyrso,

Et suauem medio mari
 Fuorem madidi furunt,
 Nec leues dubitant truci
 Se demittere ponto.

At iuuâ pater, & tuos
 Serua Nysie nauitas:
 Næc saeuos miseris sine
 Vitam extingue flatus.

Sic est, & Bromius viris
 DELPHINVM speciem dedit,
 Mutavitque fugacibus
 Tarda brachia pinnis.

DELPHINES.

Et squamini caput, & genas,
Et dorsum, viridantibus
Asperauit, & incitâ
Costas vestijt alâ.

Ex illo celeres vago
DELPHINES volitant mari,
Et toto cupidi suam
Quærunt æquore nauim.

Nec prius sonuit foris
Vox audita frequentibus,
Quàm festas agitent leues
Ante rostra chorcas:

Vt dulces audi bibant
Cantus auribus, & suam,
Sic putant, cupidi ratem
Vsque & vsque sequantur.

Viden' vt placidi choris
Conuenere frequentibus,
Et nostri quoq; carminis
Audiuer leporem?

Sed quid, quod medijs micat
DELPHINVM legionibus
Coronatus, & aurea
Præfert lilia DELPHIN?

Agnosco procul ImperI
Signa candida Francici:
Agnosco procul aurei
Signa candida regni.

O felicia Gallicis
Cœli numina gentibus!
O beata potentibus,
Beata omina Francis!

DELPHINES.

Ergo candidulum pio
DELPHINEM peperit patri
Thusca NEREIS, & noua
Regnum prole beauit?

Ergo Borbonidem tulit
Augusta puerum domo,
Qua pellucida regis
Fontis voluitur vnda.

Ergo consilio D^erum
TETHYS Itala regiam
HENRICO sobolem dedit,
Galliaeque parentem.

Salve candide Francici
DELPHIN æquoris, aureas
Sis feliciter ortus in
Nostris luminis oras.

Tu quondam, puerō simul
 Ætas creuerit, aequora
 Felici moderaberis
 Gallicana TRIDENT.

Tu pro gente ferocibus
 Indices sacra prælia,
 Seu turbant pelago leues,
 Seu tellure, Britannis.

Hispanoque minacia
 Franges cornua militi,
 Seu te, seu socialia
 Ferox arina lacessit.

Sic DALPHIN placidum pecus
 Furit pro catulis mori,
 Et venabula ferreâ
 Dira cuspide ridet.

D E L P H I N E S.

Tu potens Othomannicis
Cædes terga fugacibus,
Et fædabis Ionias
Turco sanguine ripas.

Sic D E L P H I N medio mari
Hostes squamiferos potēs
Passim mactat, & horridâ
Miscet æquora clade.

Tu cursu celer incito
Nunc in Africa nobiles,
Nunc in littora proferes
Palestina , triumphos.

Nunc bellator ad Insulas
Vertes signa Brasilidas,
Nunc victor medijs , seres
Pulchra lilia , Parthis.

Sic DELPHIN celer omnibus
Memento volitat fretis :
Atque hos, atque alios secat
Pinna præpete fluctus.

Tu fortes facili reges
Francos imperio senex,
Et quo laurigeræ vocant
Pacis otia, duces.

Sic DELPHIN teneros comes
Profundo sequitur mari:
Nec charam patitur, procul
Se, discedere prolem.

Tu post prælia Musicâ
Tractabis cytharam manu,
Et Musis, & Apollini
Esse charus amabis.

VI DELPHINES.

Sic mutos lepidis ferunt.
DELPHINAS fidibus capi,
Et curuo Philomelidas
Sæpe admittere dorso.

Saluete o liquidi, leues
DELPHINI, maris incolæ,
Saluete, & bene viuite
Hoc DELPHINE beati.

Salve tu quoque Francici
DELPHIN æquoris, & tuo
Vitales face viuere
Hos DELPHINAS honori.

At cum Cæsareos tibi
Romanus Pater, & sacri
Senatus Capitolij
Destinarit honores,

AUGVSTVMQVE vocauerit,
 Biformes aquilas iace:
 Et DELPHINAS in arduis
 Iube stare maniplis.

CORONAE.

O Dulces Heliconides,
 O magni soboles louis,
 O Musæ, o si ALIO MAGIS
 PLACET NOMINE DICI.

Seu vobis volupe est, polo
 Molles ducere, seu solo,
 Qua pictum vario micat
 Pratum flore, choreas:

CORONAE.

Intactos mihi candidæ
Flores sufficite, AVREAS
Dum textis paro versibus
Coronare CORONAS.

Nam vobis etiam hoc opus,
Hoc olim studium fuit,
Heroum in capita inclytas
Implicare CORONAS.

Sed quis primus amabili
CORONA caput impedit?
Quis primos DOMINI feret
INVENTORI s honores?

Nam nec prima briuerticem,
Ianum crediderim, neque
Catum prima Prometheū in
Terras ferta tulisse.

Non mortalibus hoc opus,
Non vni ferimus Deo:
Sed donum fuit omnium
In commune Deorum.

Nam cum terricrepis furens
Per inania fulgetris
Castra Iuppiter in fugam
Gigantæa dedisset:

Minantesque minantibus
Montes montibus additos
Deiecisset, & impios
Malo more rebelles.

In Pyriphlegetontias.
DEPORTARIER insulas
Edixisset, & horrido
Ditis carcere claudi.

CORONAE.

Tunc primum vnanimes Dei,
PRO GESTA BENE RE, Ioui
VLTORI bene candidam
Obtulere coronam.

Immortalibus insolens
Ornatus placuit Deis,
Et dios oculos suo
Sic incendit amore.

Nusquam ut cœlicolum sacro
Interesse Senatui,
Aut cœsis epularier
CENTVM-BOBVS amarint.

Aut iustas hominum preces
ANNOTARE rogantium:
Ni circum caperet caput
Immortale CORONA.

Inde, nunc viridantibus
Gaudet tempora laureis
Phœbus, nunc radiantibus
CORONARE Pyropis.

Inde, ferta sequacibus
Conserta ex hederis tibi,
Nec minus tibi laureæ
Placent Bacche CORONÆ.

At te Iuno sororia-
Coniux pampineæ iuuant,
Te frugum Dea, spiceæ,
Isidemque CORONÆ.

Cypris mollia tæniâ
Sibi tempora myrtleâ:
Pallas tempora pallidâ
CORONAVIT oliuâ.

CORONAE.

Augustum sibi gemmeo
Neptunus diademate
Ornauit caput , aureâ
Diues Pluto **CORONA.**

Vt POMONA rubentibus
Pomis tempora: sic decens
Odorum sibi floribus
*Caput Flora **CORONAT.***

Oliuaster *Olympicus*
Victori placet Herculî,
Aut nexæ ex apio placent
Populôve **CORONA.**

Vos florentia candidi
Veris dona , Heliconides,
Et stellata recentibus
Rosis ferta **CORONANT.**

Sed quo pompa precantium
Victimaria supplicum
Procedit redolentibus
Infulata CORONIS?

Quo se linigerum pij
Ferunt sacrificum chori,
Cincti tempora laureis
Cincti colla COROLLIS?

Sed quod dicitur aureis
Decens hostia tænijs?
Quid circum varijs viret
Altar pingue CORONIS?

Ad magnos adeunt deos,
VT PACEM AC VENIAM petant.
Et vim supplicij in suis
Ponunt, spemq; CORONIS.

CORONAE.

Tantum scilicet optimis
Solæ cœlitibus placent,
Et dant supplicibus, DOMINA
Gratis esse CORONA.

Cum quondam superi suis
Ornassent auidè bonis
Pandoram, nequedū tamen
Dijs Pandora placeret.

Vos gratis, Charites, rudem
Afflauistis honoribus;
Vinxistisque decentibus
Caput molle CORONIS.

Sic cum nec superis fatis
Placerent sua munera:
Gratiosa dedit decus,
Et placere CORONA.

A T te quis tacitam finat,
O quæ purpureum mei
Cinxisti domini caput,
Acri spina C O R O N A ?

Audacis temeraria
Cœpti desine , nec D E I ,
Voce spurcidicâ , sacram
Tracta Musa C O R O N A M .

Olim fortè , sonantius
Cum carmen tibi creuerit,
S A N C T A M carmine fas erit
Adorare C O R O N A M .

Nunc ista ad citumq; euocant
Te solennia principum
Ornamenta potentium,
Victorūmq; C O R O N A E .

C O R O N A E.

Terrarum dominis caput
Candens fascia regibus
Nubfit , post etiam aureas
Admisere C O R O N A S.

Et quos Roma potens patru^r
Consulto sapientium
R E G E s sciuerat , auream
Dabat Roma C O R O N A .

Siue maxima Olympia ,
Siue Pythia vicerat ,
Siue vicerat Isthmia
Pugil , seu Neimeæa.

C O R O N A M fibi nobilis
Auferebat , & inclytâ
Ornabat patriam domum ,
Patriamque C O R O N A .

Nec caput modo, sed graues
(Quod mirū foret omnibus)
Victoris pugilis manus
Cinxit Pisa C O R O N I S.

Qui rem cumque Quiritium
Heroum bene gesserat:
Simul contuderat feros
Fæda clade duelles:

Circum tempora laureâ
Cingebatur A D O R E A,
Micabatque decentibus
Festa Roma C O R O N I S.

Quisquis obsidianum
Vires soluerat hostium,
Sibi gramineam tulit
Puro è cespite fertam.

CORONÆ.

Mitalem sibi, qui prior
Impancrarat in hosticæ
Vrbis mœnia, Ciucam
Saluto ciue CORONAM.

Qui primus fugientium
Fossa irruperat hostium,
Castrensem : sine sanguine
Qui vicisset, Oualem.

Quem sors cumque bibacibus
Strategum faceret scyphis
Insignem tulit ebria
Inter bella CORONAM.

Caput læue recentibus
Festo more Quiritibus,
Et sponsis, virides caput
Ornauere CORONÆ.

CORONA M̄ tristit, vnius

Quæ post funera consurgis,
Infido verita est ratem
Rutulis credere Ponto;

Vitâ cassa caddautra,
Et defuncta periculis,
CORONATA inamabilis
Extulere feretto

Cui cestò sapientiam mutans
Incessa soluit Venus;
Et illi sua soluitur
Sua sponte CORONA.

Vel Lacon viridi caput
Cingi gaudet arundine,
Sic Carem & Samium salex
Amerina CORONAT.

C O R O N A E.

Galli interrita pectora,
Quondam nil veritum caput.
Armauere vircentibus
Inter bella C O R O N I S.

Potentes opibus Macæ,
Et felix Arabum genus,
De comâ sibi pendulam
Totondere C O R O N A M.

Quantum est vndique gentium
Terræ terga terentium,
Nullæ non sibi floreas
Texuere C O R O N A S.

Quis vero aut hominū aut deū
Non amet sibi mollia
Circum tempora mollibus
Inumbrare C O R O N I S?

Cum

Cum toto nihil vspiam
Exstet orbis in ambitu,
Non insigne decentibus
Vndiquaque C O R O N I S.

Cœli (quâ sibi stellea
Dij fodere palatia)
Totum hoc omne decēplici
Sepiuere C O R O N A.

Cœlos aurimicantibus
(Cùm primū creperā nigris
Nox alis operit diem)
Cingunt astra C O R O N I S.

Ignis aëra frigidum
Flammis innocuis : aër
Pontum spiritibus : Mare
Terram humore C O R O N A T.

C O R O N A E.

At te candida gentium,
Potens Marti-furentium,
O Regina, ô v n i c o
Gaudens Francia R e g e.

Hinc vtrumque sonantibus
CORONAT mare fluctibus,
Hinc Alpina iuga, hinc iuga
Pyrenæa C O R O N A N T.

Sed mage & mage fortium
Cinctus nobilis vrbium,
Et mille oppida , milite
Forti foeta C O R O N A N T.

Qualis fertur in horridis
Incessisse Leonibus,
Murali Berecynthia
Caput cincta C O R O N A.

Talis FRANCIA fortium
 MATER MAXIMA Principum
 Turrem caput arduis
 Semper inferet astris.

Apparet venerabilis
 Sumimā in fronte LUTETIA,
 Et quæ Palladio magis
 Amat nomine dici,

Potens mœnibus, ambitu,
 Portis, gymnaſijs, foris,
 Delubris, Capitolio,
 SENATUQE, TOLOSA.

Sed nec defit honos tibi
 CORONARIUS, ô pia
 O TOLOSA potentibus
 Vrbs gratissima diuis.

C O R O N A E.

Nam te regificā, senum
ORDO AMPLISSIMVS, & Patrū
SENAT VS sapientium,
Majestate C O R O N A T.

Felices, quibus & sua
Tradit sceptrā Diespiter:
Felices, quibus & suas
Tradit Musa C O R O N A S.

Nam quicquid vacuo potest
Magnus Iuppiter æthere,
Vos terris itidem genus
In mortale potestis.

Vos magnæ sola Franciæ,
H V M A N I regitis I O V E S:
Et prænobilis imperI
Latè fræna tenetis.

Vos edicta modò in reos
PEREMTA LIA mittitis,
Nunc tantum MONITORIIS,
Consultisque tonatis.

Vos alto è folio , pijs
Ius æquum populis datis:
Aeternasque nepotibus
Leges scribitis æuis.

Grati ditia negotij
Define Aonis ; & tuis
Tandem versibus , AVREAM
Hic impone CORONAM.

SEd quid Musa, quod intuor
Puro lumine Francicam,
Felices radios procul
Effudisse CORONAM?

CORONAE.

Fallor, an mediâ micat
Ardens luce CORONVLÆ?
Et nostras proprius venit
Illustrare CORONAS?

Agnosco procul aureas
Lucis BORBONIÆ faces.
Et Francæ video decus A
Immortale CORONE.

Salue candida, quæ caput
Thvsc o tollis ab æquore.
Et pulchros nitido facis T
Dico ore CORONA.

Salue sceptripotentium BE
Augustissime Principum,
Quem FRANCO tulit Ausonis
Heroina QVIRINO.

Tu felicia maximi
Gesta Regis, & inclytas
Franci Martis adoreas
Fortunate coronas.

Tu DELPHINVLE Gallici
Fortunam tegis Imperi,
Et regnum nitida tegis
Immortale CORONA.

Tu BORBONIDA nobili
CORONA decoras domum,
Et ALBRETIA nomina,
Et Fuxxa coronas.

Vnde & tergeminæ tibi
Dum vitalia ducerent
Parcæ stamina, triplicem
Texuere CORONAM.

CORONAE.

Illa Francigenis tibi
Nexam liliolis dedit:
Hæc Nauarricolâ dedit
Textam flore **CORONAM**.

Illa Cæsareâ caput
Lauro vestijt, & sacram
Augusti dedit ImperI
Româ ferre **CORONAM**.

SIC ERIT. tabulis Deus
Scripsit fata perennibus:
Et cœlo parat vltimam
Inter astra **CORONAM**.

ASSERTIONES

PHILOSOPHICÆ

In Collegio Tolosano
Societatis IESV.

Publicè propositæ

A D

AVGVSTISSIMVM
PRINCIPEM

H E N R I C I IIII.
CHRISTIANISSIMI REGIS
Filiū, Viennensium
DELPHINVM.

TOLOSAE,

Ex Typographia VIDVÆ
I. Colomerij, sub signo
nominis IESV.

CENSIS 1600.

A S A E R T I O N E S

H E R I C O S O A R Y A

I n C o l l e g i o T r a f f i c o

S o c i e t a t i s I u m

P a p i l l o n B l o o d g a

V A C U U M I N H A M

B I L I N C I S I S I

E A S Y A T C A L O

H A M M A R I T U M H

T H I N N H I G H

D E S T R I C T

T O I O T A

T E X T U R E P R O F I L E

A D V I C E S I N C E R T

D E S T R I C T S

A V G V S T I S S I M O

P R I N C I P I

C H R I S T I A N I S S I M I R E G I S

H E N R I C I I V . F I L I O ,

V i e n n e s i u m D E L P H I N O .

C O L L E G I U M T O L O S A N V M

S o c i e t a t i s I E S V .

 *Empiternis
beneuolen-
tiæ vincu-
lis in perpe-
tuū obliga-
ti a Christu[m]issimo Rege, pa-
rente tuo (P R I N C E P S)*

AUGUSTISSIME)

¶ ingenti mole beneficio-
rum immortalium oppressi;
feri profecto sumus, & mul-
tò nequiores, quàm inpor-
tuna superiorum temporum
licentia, ¶ maledicentissi-
morum hostium criminatio
fingebat: nisi diuinam in pri-
mis opem in hoc negotio, &
præsentem Dei virtutem ag-
noscimus; qui ut corda Prin-
cipum cæterorum omnium,
quasi frœno singularis proui-
dentiæ moderatur; ita Regis
animum facile diuinis vo-

luntatibus obsequenterem; oc-
ulta vi tacitæ persuasionis
Societati nostræ conciliauit: Et
quod deinde proximum est,
nisi omnibus obsequij, fidei,
obseruantia, deuotionis offi-
cijs, incredibili beneficiorum
eius magnitudini responde-
mus. Verum quia beneullen-
tiam istam plane singularem,
et) insignem Regis aduersum
nos animi propensionem, tibi
maxima ex parte acceptam
ferimus, ideo totum hoc,
quantum quantum est benefi-
cij tibi debemus. Tu enim puer

is es qui exoriens continuo
Societatem nostram publico
puerorum, & iuuentutis bono
natam, placido lumine vidisti,
& tui adspectus suavitate
parentis animum in armis
educatum, atque continua bel-
lorum tractatione duratum,
neque inter tubarum clangen-
tium sonitus, & triumpho-
rum clamores, et popu. orum
plausus, patrocinij nostri vo-
ces exaudientem, nobis felici-
ter placasti: atque ut in mun-
do superiori rutilus et horri-
bilis terris ille fulgor, quem

Martem appellamus, astro-
rum mitiorum adspectu tem-
peratur: Ita Mars Gallicus,
belli fulmen, parens tuus
suauissimi oris tui conspectu
mitigatus, benignos regij be-
nevolentiissimique fauoris ra-
dios in nos effudit, et) So-
dalitatem nostram in tene-
bris, luctuque iacentem, in-
solita salutaris amicitiae luce
collustravit. Quare quicquid
est nostri nominis in hoc Re-
gno, tuum est. Tua est tota
Societas hæc, quæ tuo tacentis
patrocinio seruata viuit, atque

antea periculosisimā calum-
niarum tempestate iactata,
tum demum bene sperare cœ-
pit, cum te primū adspexit:
Et manifestò deprehendit, ad
tuæ maiestatis ortum, non se-
cus atque ad salutarem Ca-
storum adspectum cecidisse vē-
tas, fugisse nubes, et tumul-
tuantes maledictorum atro-
cium vandas posuisse. O feli-
cem orbi Christiano, felicem
Galliae, sed priuatim etiam fe-
licem nobis eum diem, quo ap-
paruisti primū, Et Solis
Orientis instar, gaudium Chri-

stianæ genti , lucem Regno,
salutem Ordini nostro , vi-
tamque reddidisti ! Ita est ,
P R I N C E P S A V-
G V S T I S S I M E , atque
ut est , ita etiam ex animo
agnoscimus , $\text{\textcircled{t}}$ tui omnes
esse , $\text{\textcircled{t}}$ Societatem hanc mi-
nimam , si per te licet , tam
tuam esse volumus , quam
quod **O P T I M O I V R E**
tuum est . Permitte nobis hoc
obsequium **C L E M E N-**
T I S S I M E R E X , at-
que in hæredium filij tui ve-
nire nos patere : neque nos

enim eripit seruitio tuo ista do-
natio , sed addicit : atque tunc
maxime speramus esse in po-
testate tua, cum erimus in pe-
culio filij. Permitte nobis igi-
tur hoc obsequium , & pate-
re ut ex veteri consuetudine
conuersi ad Orientem Solem
adoremus, & quod Elephan-
tos , sapientissimum animal,
maximeq; philosophum facere
ferunt ; ortum sideris regij,
Philosophici pulueris adspers-
sione veneremur. Tu vero puer
fortunatissime , salus Regni,
spes Republicæ , sidus Augu-

stum, recipe nos in tui nomi-
nis, regiaeque maiestatis clien-
telam: atque hoc interim mu-
nus, quod ex officio ferimus,
admitte. Nam quod veteri-
bus populis in more positum
fuisse legimus, ut cum pri-
mum mater-familias domui
puerum peperisset, famuli cer-
tatum omnes, ei dona de suo
labore proponerent: Idem nos
qui in hac Reip. tuæ familia
eruitutem erudiendæ iuuen-
tatis acerbissimam liberè ser-
uimus, hodierna luce, ad-
uersum te libenter usurpa-

mus, atque Sapientiae fructus
amoenissimos, quos in hoc agro
Collegij Tolosani, bienni cul-
tura collegimus, tibi meritissi-
mo destinamus. Dignitates
eæ Philosophicæ sunt, quas
adolescentes honestissimi, tuo
seruitio egregiè deuoti, atque in
tui Regni utilitatem strenue
à nobis instituti, sub tui no-
minis Augustæ dignitatis
auspicio tuendas in publicam
edunt, atque hac ingenij stu-
diorumque suorum signifi-
catione testatum omnibus es-
se cupiunt, spem certainam esse

De phino Galliae non minus
adolescentes Musicos ali-
quando placituros, quam fe-
runt Delphinibus marinis
pueros olim, & Musicos ho-
mines placuisse. VALE.

THESES PHILOSOPHICÆ.

EX LOGICA.

I.

LOGICA, siue ea quæ
præceptiones tradit
accuratè disputandi,
siue quæ rationem docet pro-
babiliter differendi, in veris
scientijs propriè numeratur: at-
que adeo specie diuersa est à
Dialectica facultate quæ dispu-
tat ex arte: Hæc enim in re-
bus omnibus occupatur; illa

verò duplex habet obiectum
adæquatum ; alterum in cuius
operatione , alterum in cuius
contemplatione versatur.

II.

Enunciationes quæ de re-
bus aliquando futuris , atque
contingentibus concipiuntur,
veritatem habent omnino de-
terminatam , aut falsitatem.

Syllogismus est oratio in qua
quibusdam antea positis , ali-
quid ex eorum positione ne-
cessariò sequitur. Demonstrati-
o perfectus est syllogismus ,
qui scientiam inducit in ani-
mum.

III.

Est aliqua rerum naturalium
sane multarum scientia , siue

THESES

cognitio intellectus, vera, certa simul & evidens, atque ex proprijs rei caussis parta: neque enim eam ingenitam habemus à natura, sed improbo labore comparamus: quem infinēm tribus potissimum instrumentis utimur, Resolutione, Definitione, Demonstratione.

III.

Quod scitur vniuersum esse oportet, atque reale, & præterea vnum. Nam ex obiectorum quæ sciuntur vnitate petenda est vnitas scientiarum. Sicientia tota non constituit vnicum genus, aut vnicam speciem habitus, cum vna sit tan-

tum

tum ex aggregatione multarum scientiarum. Scientiæ aliæ alijs subiectæ sunt, atquæ subalternæ.

DE PRINCIPIIS RERVM NATURALIV M.

I.

RE RVM naturalium , & Physicæ generationis principia neque sunt plura tribus, neq; pauciora: materia, forma, priuatio: quæ cūm neq; ex alijs, nec ex seipfis , vltro citroque fiant, omnia tamen ex ipsis fieri necessum est. In genitis permanent materia simul , & forma : priuatio verò quantumcūmque sit principium rerum

THESES

naturalium in fieri , non manet.

II.

Materia prima entium omnium imperfectissima , subiectum est primum ex quo fiunt omnia , & in quod ultimum omnia corrumpuntur. Illa quanta quanta demum est , tota est pura potentia , atque ab omni actu simpliciter destituta , neque tamen est nihil. Non habet coæuas dimensiones aliquas interminatas. Licet autem vulgo non possit existere solitaria , potest tamen diuina virtute.

III.

Forma substancialis pars altera compositi naturalis , non est universa eius essentia. Si animam ra-

tionalem excipias, non creatur, sed vi agentium naturalium educitur, & quasi extunditur è potentia materiæ, quî-cum totum essentiarium componit, reipsa distinctum à partibus: Totum enim significat nouam entitatem ex partium compositione consurgentem.

III.

Natura principiū est, ut moveatur id in quo est, primò & per se, & non secundum accidens: cuiusmodi definitio non materiæ tantum conuenit, sed etiam formæ, totiq; compagno. Res naturales ab artificiosis maximè differunt, nec enim forma artificialis principium

THESES

est alicuius motus, neque diversa est a subiecto in quod imprimitur.

DE COMMVNIBVS
affectionibus rerum natu-
ralium.

I.

QUANTITAS quæ reapse distinguitur à rebus quantis, rationem eam habet formallem, ut partes intrinsecus extendat, aliásque extra alias constituat. Male Zeno componi voluit ex indivisibilibus, cum apta sit ex partibus semper dividuis: quæ licet in quantitate sint actu, nullo tamen certo numero continentur, neque rea-

liter inter se distinguntur.

II.

Locus est superficies corporis continentis immobiliter. Quemadmodum autem non repugnat idem corpus pluribus in locis constitui , ita neque repugnantiam includit duo corpora in eodem simul spatio consistere. Vacuum si admitteretur , aliquis in eo fieri posset motus , neque is fieret in instanti.

III.

Tempus siue est duratio continua , atque successiva motus; siue numerus eiusdem , secundum prius atque posterius; nullam habet partem simul præ-

THESES

Sententiā, atque adeo pendet ab animo : neque tamen est ens rationis aliquod , sed reale , diuersum à motu. Temporis nulla prima pars est , nulla postrema , sed eius finis , & principium extrinsecā sunt atque negatiua.

III.

Motus qui est actus entis in potentia , prout in potentia successionem & continuatatem formaliter includit. Terminatur ad Substantiam, Quātitatem , & Vbi. ad cæteras Categorias non est motus : Eius vnitas specifica petitur à termino ad quem , numerica verò ab unitate mobilis , tem-

poris, & termini ad quem. Mobile dum mouetur semper occupat maius spatium.

DE MUNDO ET COELO.

I.

Mundi plures esse potuerunt, unicus est tamen atque perfectus, qui neq; est æternus, neq; secundum eas partes quæ obnoxiae sunt corruptioni æternitatem obtinere potuit. Cæterum ut initium habuit, ita interibit aliquando : Neque tamen totus dissoluetur in nihilum.

II.

In mundo inferiori ex perpetua Elementorum mixtione,

THESES

noua subinde corpora continuò generantur , in quibus verè non permanent Elementorum formæ , siue perfectæ siue refractæ. Neque verò tantum manent qualitates eorum, sed virtus etiam substantialis formarum.

III.

Cœli quorum natura alia est ab Elementis , & corporibus mixtis , neque dissolui naturaliter , neque corrumpi possunt. Materiam habent suam specie differentem ab eâ quæ venit in compositionem corporum inferiorum. Neque vivunt , neque intelligentias habent pro formis. Hoc verum

est tamen Mentes esse quæ ut
eis assistunt , ita motum eorum
constant rationem cident.

III.

Cœli perenniter influunt in
hæc inferiora , non modo be-
neficio lucis & motus , sed per
qualitates occultas quas In-
fluentias vocamus : neque ta-
men propterea vana Astrolo-
gorum natio , certò diuinare
potest futuros effectus qui
pendent ex libera voluntate.
Stellæ cœli sunt partes densio-
res , quæ excellens illud lumen
quo lucent , ex Sole tanquam
perenni fonte luminis hau-
riunt.

THESES

DE ELEMENTIS.

I.

Quatuor omnino sunt Elementa, Ignis, Aer, Aqua, Terra. Quorum formæ neque sunt qualitates eorum motrices, neque alteratrices: Sed veræ substancialiæ, quæ nusquam intenduntur, aut remittuntur. Ea quamvis asymbola sint, mutantur tamen inuicem, atque alia ex alijs fiunt immediate.

II.

Quatuor sunt principes qualitates alteratrices Elementorum, calor, frigus, humiditas, siccitas, quæ ita inuicem

agunt & resistunt, yt calor,
& frigus maximè valeant agen-
do; humiditas & siccitas resi-
stendo. Ut singulis Elementis
duæ qualitates excellenter con-
ueniunt, ita eæ quæ Elemen-
torum symbolorum propriæ
sunt, in eadē specie nume-
rantur.

III.

Qualitates Elementorum
impultrices, specie diuersæ
sunt quatuor, per essentiam di-
stinctæ, quæ singulis Elementis
singulæ conueniunt excellen-
ter. Earum impulsu Elemen-
ta feruntur in suas sedes, quas
vbi primùm obtinent, tran-
quillè cōsistunt; neque ulterius

THESES

cientur , nisi vim aliquam ex-
trinfecus patientur , aut impura-
sint ex aliorum permixtione .
Corpora grauia quæ naturali-
ter mouentur , velocius inci-
tantur in fine , quam principio
motus .

III.

Ignis supremam ætheris par-
tem occupat , perfectè calidus
atque siccus : neque vero ille
alius est à nostro , quem con-
tinuâ materiæ suggestione fo-
uemus . Eadem proximus est
Aer , idem quoque excellenter
humidus & calidus . Aqua &
frigida simul , & humida , longè
minor est terrâ . Ista vero siccita-
te pollet , & frigiditate . Aqua ex

propriâ naturæ inclinatione,
non fertur immediate ad cen-
trum mundi , sed in complexu
terræ conquiescit.

DE ORTV ET INTERITV.

I.

GE N E R A T I O quæ trans-
mutatio quædam est to-
tius in totum , nullo sensibili
permanente eodem , vt subie-
cto , definit in substantiam. Et
primò quidem atque per se ter-
minatur in compositum, secun-
dò vero etiam terminatur ad
formam. Si momentanea est,
neque subiectum habet ali-

quod, neque propriè est actio,
sed origo quædam passiva rei
genitæ. In corruptione pe-
reunt accidentia rei quæ cor-
rumpitur, & dissolutio fit ad
primam usque materiam.

IL

Quando manet idem sub-
iectum, ita ut tamen secundum
qualitates aliquam mutatio-
nem patiatur, dicitur alterari:
cuiusmodi alteratio, siue ad
formam inspicias ad quam
tenditur, siue in subiectum,
non est motus discretus, sed
planè continuus. Intenduntur
qualitates accessione nouo-
rum graduum, remittuntur
decessu veterum.

III.

Actio non est in agente,
sed recipitur in passum: neque
instituitur actio in rem distan-
tem nisi prius agatur in me-
dium: neque est actio in simile,
nisi alterum aut densitate sub-
iecti valeat, aut multitudine
formæ: interdum etiam passum
refundit actionem in agens: sic
tamen ut pars minimè repassa,
non agat in eam partem quæ
repat itur.

III.

Accretio, & decretio po-
sitiui sunt motus specie dif-
ferentes. Illa cum plurimos
habeat motus sibi coniunctos,

THESES

---

ab eis omnibus differt, atque ab ipsa etiam nutritione. Eius ratio sita est in acquisitione maioris quantitatis ut sic, quare etiam continuus est motus, atque successivus. Manet idem numero viuens quod antea fuit, non modo secundum formam, sed etiam aliqua ratione secundum materiam.

DE ANIMA.

I.

ANIMA, forma substantialis est, (si rationalem excipias) corporea, materialis, & obnoxia corruptioni. Vnica est vnius viuentis anima, quamquam foetus prius vegetantem,

---

deinde sentientem, tandem rationalem vitam viuat. In eodem viuente non sunt plures formæ substantiales, sed una tota plures partiales complectitur. II.

Suæ sunt animabus facultates, nō modo formaliter ab eis, sed etiam reapse distinctæ, quæ ab actionibus maximè, obiectisq; formalibus specificantur. Eæ si organicæ sunt in totū compositum, si spiritales & inorganicæ in animum solum recipiuntur. Illarum eadem est causa efficiēs quæ subiecti; quanquam ab anima tamen originem ducūt, atq; ab ea tanquā a principio, naturali consecutione resultant.

THESES

III.

Tres sunt principes vegetantis animæ facultates, quæ Nutritioni, Accretioni, Generationi seruiunt. Altricis plures sunt administræ, formaliter tantum, non etiam realiter inter se diuersæ. Alimentum esse oportet substantiam corpoream, mixtam, atque eius naturam, ut sit apta in substantiam viuentis, caloris naturalis opificio conuerti. IIII.

Obiectum sensus, ut percipiatur, oportet esse praesens, beneficio specierum, quas vocat intentionales: eae sic producuntur ab obiecto, ut intendi possint atque remitti. Anima rationalis spiritualis est atque a morte libera: tota totum

hominis corpus, atque eius partes singulas informat.

EX METAPHYSICA.

I.

Ens vnico tantū cōceptu intelligitur: atq; formalis quidē eius cōceptus re simul, & ratione præcisus est ab inferioribus: obiectiuus verò ratione dū-taxat distinguitur ab inferioribus, in quibus reperitur. Cæterū ens vt essentiā sonat de rebus planè omnibus dicitur essentia-liter, vt verò existentiā cōnotat, de solo Deo. II.

Ens quod neq; Deo, & creaturis; neque substantiæ & accidenti, conuenit vniuocè, sed tantum analogicè, non

THESES

habet proprietates aut realiter,
aut ex natura rei a se distinctas:
neq; verò tamē eæ proprietates
sunt entia rationis, sed ei verè
realitérq; cōueniūt: eæ verò tres
vulgò numerátur Vnū, Verum,
Bonum.   III.

Principiū indiuiduationis, atq;
singularitatis, neq; est collectio
multorum accidentium; neque
materia; non etiā ea quæ cōsi-
gnata est; neq; existētia; sed mo-
dus siue differētia individualis,
quam scholæ vulgò *hæcceita-*
tem appellant. Ea sola ratione
distinguitur à natura.

III.

Naturæ sunt aliquæ reales atq;
communes, neque tamen ante

operationē intellectus sunt vniuersæ. Vniuersale illud est, quod ita vnu est, vt aptum sit etiā cōmunicari multis; cuiusmodi vnitatis & aptitudo vere nō sūt nisi beneficio mētis, quæ ut naturā cōmūnem intelligat, non eam modo à suis inferioribus præscindit, sed præterea vnitatē illā & aptitudinē eidem affingit.

EX MORALI.

I.

OMNIA circa finem aliquem bonumq; versantur. Finis autem is esse dicitur, qui mouet agens ad operandum, & cuius gratiā fit aliquid. Rationē habet veræ propriæque causæ. Mouet

THESES

autem Metaphoricè , non aliquo verò realique motu , secundum illud suum ipsius esse reale quod habiturus est aliquando. Cæterum non homines modo , sed bruta etiam , atque adeo res inanimæ propter finem aliquem operantur.

II.

Deus Opt. Max. finis vltimus est, bonūq; supremū, quo beatus sumus : non aliquid de numero eorū quę vulgò in bonis numeratur. In eius boni contuitione atq; contéplatione sita est animi nostri felicitas , sic tamen ut comitē habeat amorē , sine quo nec absoluta , nec perfecta esse potest hominis beatitudo.

III.

Aetio humana ea solum est quam operamur, ut homines sumus; quæ siue necessariò fiat, siue sit libera, humana tamen est, dummodo fiat cum usu perfecto rationis, atque voluntatis. Voluntarium diuersum est à libero: atque illud quidem est quod fit ab intrinseco, cum cognitione finis: Istud præterea liberum requirit exercitium voluntatis.

III.

Violentum est, quod fit ab extrinseco, passo nullam vim ad illud opus conferente. Violentia planè facit inuoluntarium, nō itē metus aut cōcupiscentia.

THESES PHILOSOPH.

vis autem inferri voluntati non
potest in actibus elicitis; potest
tamen in ijs quos vulgo vocant
imperatos. Circumstantiae, acci-
dentialia sunt actuum humano-
rum, quæ diuersas etiam ali-
quando constituunt species
operationum.

